

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2016. június

A MEÖT közelgő eseményei:

- június 6. hétfő 13.00: Elnökségi ülés
- június 14. kedd 14.00: Missziói és Evangelizációs Bizottság kihelyezett bizottsági ülés (Budaörs)
- június 20. hétfő-24. péntek: Lelkipásztori és Munkatársképző Missziói Csendesnapok (Révfülöp)
- július 7. csütörtök-9. szombat: Közép-Európai Keresztény Találkozó

Kihelyezett szerkesztőségi ülés

Kolozsvárra is gondoltak azok, akik az 1920-évek elején átéreztek a trianoni tragédiát szellemi, lelki és intézményi szempontból is tetéző elszigeteltség veszélyét. Az idén tizedik X-ébe lépett *Theologiai Szemle* alapításától kezdve remélte, hogy a szent tudományok iránt érdeklődők fontos forrásként tekintenek hasábjaira „a határon innen és túl”..

A negyedévente megjelenő folyóirat ennek a szellemiségnek a jegyében szervezett úgynevezett „kihelyezett” szerkesztőbizottsági üléseket, amelyek sorából nem hiányoztak a határon túliak sem. Így jutottunk el a Pünkösdtől követő héten a kincses Kolozsvárra.

A konkrét, nyilvános szerkesztőbizottsági ülésre a Protestáns Teológiai Intézet impozáns dísztermében került sor az intézet református, evangélikus és unitárius tanárai és diákjai jelenlétében. A bizottság tagjai a *Theologiai Szemle* elvi és a szerkesztési szempontjainak bemutatása után buzdították a jelentevőket könyvismertetések, tanulmányok, közfigyelemre méltó beszédek közlésére. Nem utolsósorban hívták fel a figyelmet arra, hogy a *Theologiai Szemle*, mint a Tudományos Művek Tárában regisztrált szakfolyóirat, a tudományos fokozatok megszerzésének, valamint az intézmények akkreditálásának folyamatában creditszerző publikálásra is minősített periodika.

Babaruhák

A kád szélén babaruhákat
lebbent meg az ajtónyitásra
ébredő szél, szökik a pára.

Juditkáéknál nagymosás volt.
Babaruhák: picike rékli,
szoknya, kötény – mosolyos órák
kellékei, köznapi dolgok –,
a gyerekkor kicsiny csodái.
Harmatosak, kedves-üdék mind,
szinte a nap süt ki belőlük
friss, ibolyántúli sugárral.

Megmelegszik tőlük a szívem,
s észrevétlen hal ki belőle
a fáradtság, ború, levertség
sok-sok öreg kórokózója.
Játsszunk egyet! Kezdjük el újra
a szépséget, a tisztaságot!
Tartsuk csap alá a szívünket,
tegyük tisztába – a világot!

Füle Lajos

Dr. Bóna Zoltán

Hírlevelünkbe a június havi áhítatokat

dr. Garádi Péter

az Evangélikus Belmissziói Baráti Egyesület elnöke

írta

Mt 12,33a: Jézus mondja: „Ha jó a fa, jó a gyümölcse is, ha rossz a fa, rossz a gyümölcse is.”

Egy vak és néma elmebeteg meggyógyítása után a farizeusok Jézus gyógyítását ördögi, sátáni erővel tett cselekedetnek mondták. Pedig Jézus a jó, tökéletes és szent Istenfiú, a jó fa, jó gyümölcsöt hozott, adott.

A közelmúltban egy gyülekezeti hétvégén szó esett arról is, hogy az a jó bennünk emberekben, amit az Isten jónak ítél, és csak azt tudja jónak ítélni, amit Ő adott belénk. A beszélgetés során valaki azt mondta, hogy ezt nem tudja elfogadni, és azt kérdezte, hogy miért beszélünk bűnről, és az ember elveszett voltáról, amikor az ember alapvetően jó. Isten ugyanis csak jót teremthetett — volt a kérdező véleménye.

A megállapítás jó, mert valóban Isten jót teremtett. *„Látta isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.” (1Móz 1,31)* Az ember azonban arra a hazugságra hallgatott, hogy „te nem teremtmény vagy, hanem teremtő”. Ettől „datálódik” a mi lázadásunk Istennel szemben. Az enyém is. Ennek az öröklődött „beidegződésünknek” halálos következményei lennének, ha az Emberfia, Jézus Krisztus nem jött volna el, hogy „megkeresse és megtartsa az elveszettet”. Sajnos ki kell mondani, hogy az ember tekintetében, a ma élőkében is, így bennem is, ez a kiinduló helyzet: bűnös elveszett voltunk. A ma embere a bűnt a bűnözéssel hozza összefüggésbe, és azt tartja, hogy a bűn az, amit a törvény tilt, amiért a bíróságok elítélik az embereket. Isten azonban a Bibliában világossá teszi, hogy a bűn céltévesztés, iránytévesztés. Minden egyéb (harag, gyűlölet, káromlások, házasságtörés stb.) a céltévesztés következménye. Jules Verne: „Tizenöt éves kapitány” c. ifjúsági regényében olvashatunk az iránytű, a tájoló manipulálásáról, melynek rossz irány lett a következménye.

Az egyedüli megoldás az irányváltás, mégpedig a helyes irány felé. Ehhez viszont új élet-hajó kormányosra van szükség: Jézus Krisztusra.

Mt 12,33b: „Mert gyümölcséről lehet megismerni a fát.”

Alapvetően az ember, te is, és én is, rossz fák vagyunk, melyek maguktól, magunktól, csak romlott gyümölcsöt tudnak, tudunk teremni. A világ is ezt mutatja, mely tele van háborúkkal, az ember okozta nyomorúsággal, minden jó szándék és próbálkozás ellenére. Ha pedig rossz fák vagyunk, a gyümölcsünk sem lehetnek jók. Nem emberileg természetesen, hanem az Isten szemszögéből. Az emberi emberszeretetet, humánus, nem lényegtelen, és ebben a világban helye van, azonban mellette ott van a harag, a gyűlölet, az irigység, féltékenység, stb. Egy szívben a jó is, és a rossz is. Ez az Isten megítélésében olyan, mintha a „Tizenöt éves kapitány” hajóján jó dolgok is történnek. Ott van az udvariasság, a segítőkészség, a szívesség, stb., csak éppen a hajó rossz, végletesen katasztrofális irányba megy. Mert nem az a lényeg, hogy mi milyennek látjuk magunkat, hanem az, hogy az Isten milyennek lát. Ezt pedig az ige tükrében a Szentlélek tudja megmutatni nekünk. Kis unokánk fölöltözött, a két lábát egy nadrágszárba dugta, a cipőit fordítva húzta fel, a blúzának hátulja volt elől — és nagyon meg volt magával elégedve, hogy jól és szépen fölöltözött. Édesanyja azonban elképedt, de főleg nem is az öltözködésen, hanem inkább azon a makacsságon, hogy mindenáron így akart az utcára is menni. Hiszti lett a vége, hogy az anyu miért öltözteti át.

Mi magunk is jónak, vagy csaknem jónak — nem rosszabbnak, mint a többi ember — tartjuk magunkat. Isten azonban látja, hogy nem jó irányba haladunk.

Hogy lehet a rossz fát jóvá alakítani? Két fontos megállapítást kell tennünk: 1) A fa önmagát nem tudja jóvá tenni. 2) Külső beavatkozásra van szükség, mégpedig a kertésztől és nem mástól.

Volt egy fánk, mely vad gyümölcsöt termelt, ha termelt, mert inkább semmit nem. Az ilyen fát csaknem a tövéig vissza kell metszeni, és újra oltani. Mégpedig nemes vesszővel. Utána minőségi, jó gyümölcsöt fog teremni.

A visszametszés, a téves irány, a céltévesztés beismerése. Ez az úgynevezett életgyónás. Ezt követően Isten nemes vesszővel beolt, azaz új szívet ad, vagyis új irányba állítja életünket.

Mt 12,34–35: Jézus mondja „Viperák fajzata! Hogyan szólhatnátok jót gonosz léteetekre? Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. A jó ember jó kincséből hoz elő jót, a gonosz ember gonosz kincséből hoz elő gonoszt.”

Amikor Jézus kemény szavakat mond a farizeusokra — „Viperák fajzata! Hogyan szólhatnátok jót gonosz léteetekre? Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.” —, azért teszi, mert azt tanították, hogy „a vad fa saját magát nemessé tudja tenni”. Hogyan jöhet ki a vadból nemes? „Hogyan szólhatnátok jót gonosz léteetekre?” Te, aki magadat igaznak, jónak tartod, nézz magadba és lásd meg, mi van benned! Kórházi ápolónők számoltak be arról, hogy önkívületi állapotban lévő betegekből milyen szavak, mondatok jönnek elő, olyan állapotukban, amikor nem tudjuk kontrollálni viselkedésünket. „Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. A jó ember jó kincséből hoz elő jót, a gonosz ember gonosz kincséből hoz elő gonoszt.” A jó kincset Isten adja nekünk, de nem elrejtésre, hanem továbbadásra. Manapság a világban a legnagyobb kincsnek a vizet kezdik tartani. Isten úgy tölt meg az ige kincsével, hogy „élő vizek folyamai ömlenek” belőled. Kifogyhatatlanul, mert a pótlásról maga az Úr gondoskodik.

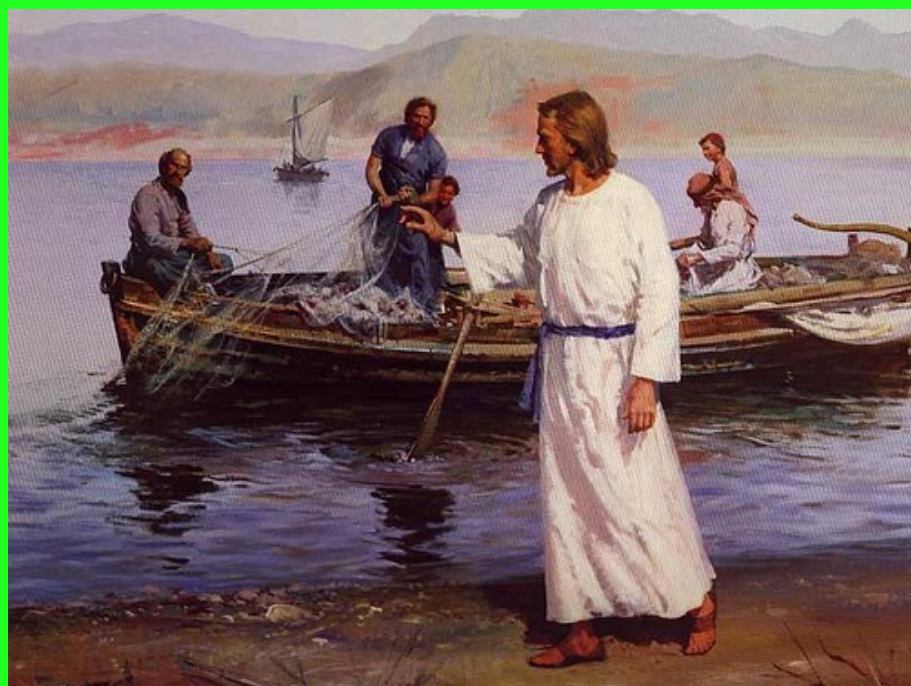
Jézus arra döbönt rá, hogy a nyelvünk, a szó, ami kijön a szánkon, az erő és hatalom. Tud építeni, és tud rombolni. Másik helyen Jézus arról beszél, hogy nem az fertőzi meg az embert — tegyük hozzá: a lelkét —, ami bemegy a száján, hanem az, ami kijön belőle. Mert az jön ki belőlünk, ami a szívünkben van. Ha az életed, kedves testvérem, már a helyes irányba megy, vagyis a váltóállítás, azaz a megtérés megtörtént, akkor Jézus a szíved Ura, szíved pedig a szádé.

Lk 13,6-9: Azután ezt a példázatot mondta (Jézus): „Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. Azt mondta erre a vincellérnek: Íme három éve, hogy idejárok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt: Uram hagyd még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki.”

Testvérem! Isten irányváltást akar tenni az életedben, bibliai példánk szavai szerint a terméketlen, haszontalan fa helyett, gyümölcsöt termő hasznos fát akar Isten. A vincellér, Jézus Krisztus, aki szüntelenül esedezik érettünk az Atyánál, még időt kér. Ő még megpróbálja, hiszen azért, hogy ne kelljen kivágni a célt tévesztett életfánkat, nagyon sokat, sőt a mindent tette.

Te két dolgot tehetsz: 1.) Ezt nem akarod, vagy az isteni szándékról nem veszel tudomást, és így passzívan utasítod el Őt. 2.) Vágysz rá, akarod és imádkozol érte. Ha ezt az utóbbit szeretnéd, akkor tudd, hogy ennek az irányváltásnak a módját az Úr már elkészítette a számodra, Jézus Krisztus golgotai keresztyénél. Ott történt meg a rossz, a haszontalan, a hiábavaló cseréje jóvá, hasznossá, értékessé. Amikor az Isten Fia elvette a bűneidet, azokat magára vette, az Ő igazságát pedig neked adta. Micsoda csere ez? Ami akkor, 2000 évvel ezelőtt megtörtént, az úgy lesz érvényes rád is, hogy személyesen a magad számára elfogadod, és megköszönöd. Valahogy így: „Jézus, rájöttem, hogy célt tévesztett az életem, bűnben születtem, és ma is ebben a terméketlen hiábavaló állapotban vagyok. De köszönöm,

hogy ami bennem van azt elvetted és ami Tebenned volt és van, azt nekem adtad. Elvetted bűneimet, és odaadtad igazságodat. A Te igazságodért, amit most már én is hordozok, fogad el a Mennyei Atya engem is. Köszönöm Neked! Az újjászületett és ezt követően naponta megújuló szív azonban, kegyelem alatt, kegyelmi állapotban van, és ezt hirdeti.

Mt 4,18–22: „Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátott két testvért, Simont, akit Péternek neveztek, és testvérét, Andrászt, amint hálójukat a tengerbe vetették, mivel halászok voltak. Így szólt hozzájuk: „Jöjjetek utánam, és én emberhalá-

szokká teszlek titeket”. Ők pedig azonnal otthagyták hálóikat és követték őt. Miután továbbment onnan, meglátott két másik testvért, Jakabot, a Zebedeus fiát és testvérét, Jánost, amint a hajóban atyjukkal, Zebedeussal együtt rendezték hálóikat, és őket is elhívta. Ők pedig azonnal otthagyták a hajót és atyjukat, majd követték őt.”

A fenti igeszakaszban Jézus elhívja tanítványait. Neki ez 2000 év óta változatlan programja.

1. Jézusi elhívás „természetrája”

- 1.1. Mindig Ő az, aki kezdeményez, aki elhív.
- 1.2. Elhívása kiválasztással történik
- 1.3. Alkalmatlan embereket hív el, akiket a külvilág és önmaguk alkalmatlannak tartanak.
- 1.4. Sokszor lenézett embereket hív el, akikből senki nem nézné ki a tanítványság jövőjét.
- 1.5. Felkészületlen embereket hív el.

2. Reakció az elhívásra

- 2.1. Azonnali döntés, nem tanácskoznak „testtel és vérrel”. (Gal 1,16)
- 2.2. Nincs mérlegelés.
- 2.3. Teljes engedelmesség.
- 2.4. Nincs visszakérdés (hova?, miért?, mennyi időre? Stb.)

3. Az elhívás miértje

- 3.1. A választ maga Jézus adja meg: „Jöjjetek énutánam, és én emberhalászokká teszlek titeket.”
- 3.2. Az elhívásban benne van, hogy
  - 3.2.1. először követni kell Jézust,
  - 3.2.2. Ő pedig felkészíti és átformálja arra, amire most még alkalmatlan az ember.

4. Elhívás ma

- 4.1. Isten mindenkit hív magához.
- 4.2. Akik a közelébe kerülnek, azokat elhívja.
- 4.3. Az elhívás után felkészíti.
- 4.4. És végül kiküldi szolgálatba.

5. Elhívással szembeni engedetlenség

Terméketlen fügefá példázatában mondja el Jézus az ítéletét.

(Lehet szép, egészséges, terebélyes, új hajtásokat hozó, de ha gyümölcstelen, akkor kivágják.)

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére küldött levélben adják meg az ő e-mail címét, és a következő hónaptól eljuttatjuk arra a címre is hírlevelünket!

*Testvéri szeretettel:
„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői*